

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Triumph! triumph! vor soel er alt oprunden.

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Triumph! triumph! vor soel er alt oprunden.", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951, 1951-56*, s. 146. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid90974/facsimile.pdf> (tilgået 20. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Gør os kum af synden keed,
Glæd dig da, o christenhed!

11. Skal man da min krop begrave,
Legge mig i jordens vom,
Livet jeg igien skal have,
Naar du kommer til din dom.
Da skal jeg i graven høre
Din bassunes sjude klang,
Og med jubel-fryd og sang
Lysens engler slæskab giøre,
Derfor frisk i graven ned,
Glæd dig da, o christenhed!

12. Da skal denne aske-bolig
Himmel-glands og klarhed faae,
I en stor og fast utroelig
Deylighed og øre stræ,
Thi min aske, du skal vorde
Engle-prydet, reen og rlig,
Mere, JESU legem liig,
Lad dig kun med glæde jorde,
JESUS dig af finde veed,
Glæd dig da, o christenhed!

Nr. 52.

98

Triumph! triumph! vor soel er alt oprunden.
Hand er ey her, hand er ey her!
Den fordum laae i dødens strikke bunden,
Stod op i dag ved morgen-skier.

11,7: *med jubel-fryd og sang* med Jubel Frygd og Sang C. 12,5: *skul] skult C.*
Nr. 52. *CITZ. 1,3: dødens] dødsens C.*

11,2: *soem* skod. — 11,6: Mt. 24, 31; 1. Kor. 16, 52; 1. Thess. 4, 16. — 12,1 *fug.: 1.*
Kor. 13, 42-43. — 12, 7: mere havd mere er; *JESU legem liig* Fil. 3, 22.
Nr. 52. Oversættelse. Triumph! Triumph! der HERR ist auferstanden, J. A. Frey-
inghausen, Schr. s. 167. — 1,1: *vor soel* og 1,4: *ved morgen-skier* findes ikke
i originalen. — 1,3: *den*, den, som,

2. Hand er opstanden, merk du sorte rige,
Om du end blevst engang saa vred,
Dog nuu du for vor stærke fyrste vige,
Kun fort, kun fort, af thronen ned.

3. O død! hvor er din braad? du føle grube,
Hvor blev din seyr i lammets kriig,
Hand har opslugt dig i sin løve-strube,
Og staar paa phadsen seyer-riig.

4. Hand er opstanden! merker og det samme,
Som Christum har til døde bragt,
Her staae I nu med eders list til skamme,
Hvor bleve dc, som holdte vag?

5. Hvad hielper al den deel du gør og byder,
Du slange-sæd og øgle-slægt,
Vor lyse os til frelse seglet bryder,
Og spotter eders varetagt.

6. Du maat da vel forferdet staae og beve,
At den, du giennemstungen har,
Os lader nu i mandens himmel svæve,
Fordi hand vore synder bar.

7. Vil du endnu hans vredes magt undvige,
Da er det paa den høye tid
I bedrings graad af syndens grav at stige,
Og søge ham med hiertens flid.

99 8. Hand er opreist, o merker det I svage,
Som hænge her i verden gaæ,
GUD er til freds med JEsu korsens plage,
At synden intet kand formaae.

2, 2; blentij blev 16-7. 4, 3; staar C. 7, 1; vilj mitt C. 7, 3; syndens] Syndsens C.
2, 4; jort] hærtig. — 3, 1-4: 1. Kor. 15, 54-55; Joh. Ab. 5, 5-6. — 3, 1; grubel] grav. —
4, 1; det samme] dette; nemlig, at hand er opstanden. — 4, 2; som] I, som. — 4, 4;
Mt. 28, 4. — 5, 2; Mt. 23, 33. — 5, 3; Mt. 27, 66; Joh. Ab. 5, 5. — 6, 2; at] fordi; den,
du giennemstungen har] Joh. 19, 34, 37. — 6, 3; spæne] hæfndte os. — 7, 3. af syndens
grav] se til nr. 47, 1, ii og nr. 49, 6, 4. — 8, 4; at] så at.

9. Hvo vilde nu i trængsel meer forsage,
Hånd lever! siger himlens bud,
Skal i hans død vel stundum lidet smage,
I leve dog med ham i GUD.

10. Hvo med ham dører, maa ufeylbartig mene,
Hånd og med JESU livet faaer,
Viurankens saft forsyner sine grene,
Vor viinstok det jo meer formuaer.

11. Hvo vil for død og graven være bange,
Gak kun, og reddes ey derfor,
Tag dødens frygt ved JESU grav til fange,
Dø gaær jo dog i JESU spor.

12. Triumph! triumph! vor soel er alt oprunden,
Hand er ey her! hand gik herfra,
Hand er ey meer i dødens strikke bunden,
Triumph! triumph! victoria!

Nr. 53.

Frisk op til frys, alt christen-blod,
At JESUS op fra døde stod,
Og gjennem mord og grav og død
Med Guddoms kraft og styrke hrød,
Halleluja lad klinge da al verden om,
At hand med liv fra døde kom.

9, 1: *hvo*] *hjem* C. 11, 1: *hvo!* *hjem* C. 11, 3: *dødens*] *dødens* C. 12, 3: *dødens*] *dødens* C.
Nr. 53. Ad 2-7.

9, 1: *forsage*] tabe modet. — 9, 2: *himlens bud*] engelen ved Jesu grav påskemotgen. — 9, 3: *lidet*] en lille smule. — 9, 4: Kol. 3, 3. — 10, 1-2: Roms 6, 8-9. — 10, 3-4: Joh. 15, 3. Tapsken er, at vor viinstok (Jesus) endnu mere end den naturlige viinstok formår at give sine grene livekraft. — 11, 2: *reddes*] reddes.

Nr. 53. Oversættelse. Lobsinget GOTT, weil JESUS Christ, C. J. Kollisch, Schr. s. 150. Den omkwedagige stolting i de 2 sidste linier af hver vers findes ikke i Schrader's salmebog, hvor versene blot skifter med et Hallelujah efter fjerde linie. Derimod har Freylinghausen's Geistreiches Gesang-Buch (s. 175 i udg. 1715) tilsvarende slutningslinier. Man må vel antage, at Schrader har udeladt dem af